

ജിയോ തടിക്കാട്ട്

മാർ ജോസഫ് തരിയാറ്റി

മാർ ജോസഫ് കരിയാറി

(സഭാചരിത്രനാടകം)

ജിയോ തടിക്കാട്ട്

No. 74

Oriental Institute of Religious Studies, India
St. Thomas Ap. Seminary, Kottayam - 686 010

www.TheCMSIndia.org

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

(Malayalam)

MAR JOSEPH CARIATTI

(Drama based on Church History)

Playwright:

Fr. Geo Thadikkatt

Marika P. O.

Koothattukulam 686 662

First Published: September 1984

All Rights Reserved

Copies: 1000

Price Rs. 9.50

Printed at:

Mar Mathews Press

Moovattupuzha 686 661

Published by:

Oriental Institute of Religious Studies

St. Thomas Apostolic Seminary

Vadavathoor - Kottayam 686 010

Distributors:

Deepika Book House

Sastri Road

Kottayam - 686 001

ചരിത്രപശ്ചാത്തലം

ലോകരക്ഷകനായ ക്രിസ്തുനാമന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പോയി, സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു; സഭ സ്ഥാപിച്ചു. ഭാരതത്തിലെ സഭയുടെ പിതൃത്വം മാന്തോമ്മാ ശ്രീഹാജിയാണ്. ഈ സഭ ഒരു പൗരസ്ത്യസഭയാണ്. ഈ പേരിനു് പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുണ്ട്. റോമാസാമ്രാജ്യം മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ ഒന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ എ. ഡി. 293-ൽ ഡയക്ലീഷൻ ചക്രവർത്തി ഭരണസൗകര്യർത്ഥം സാമ്രാജ്യത്തെ ഇല്ലിറിക്കം, ഓറിയൻസ്, ഗാളളിക്കു്, ഇത്താലിയ എന്നീ നാലു പ്രവിശ്യകളായി തിരിച്ചു. എ. ഡി. 395-ൽ തിയഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ മരണാനന്തരം പിൻഗാമികൾ റോമാസാമ്രാജ്യത്തെ രണ്ടായി തിരിച്ചു് ഇല്ലിറിക്കം, ഓറിയൻസ് എന്നീ പ്രവിശ്യകൾ പൗരസ്ത്യസാമ്രാജ്യത്തിലും ഗാളളിക്കു്, ഇത്താലിയ എന്നീ പ്രവിശ്യകൾ പാശ്ചാത്യസാമ്രാജ്യത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തി ഭരണം നടത്തി. പൗരസ്ത്യറോമാസാമ്രാജ്യത്തിലോ ഇതര പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിലോ രൂപമെടുത്തതോ അവയോടു് പ്രത്യേക രീതിയിൽ ബന്ധപ്പെടുത്തോ ആയ സഭകളാണ് 'പൗരസ്ത്യസഭകൾ' എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. പാശ്ചാത്യസാമ്രാജ്യത്തിലെ സഭകളെ 'പാശ്ചാത്യസഭകൾ' എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അവയുടെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷ 'ലാറ്റിൻ' ആയിരുന്നതിനാൽ 'ലാറ്റിൻ സഭ' എന്ന പേരിലു മതറിയപ്പെടുന്നു.

ആദിമസഭ ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് വളർന്നുവന്നതു്. അതു് റീത്തു് എന്ന പാശ്ചാത്യപേരിൽ പിന്നീടു് അറിയപ്പെട്ടു. റോം ഒഴിയെയുള്ള അന്ത്യോക്യൻ, അലക്സാണ്ട്രിയൻ, ബൈസന്റൈൻ, കൽദായ, അർമ്മേനിയൻ റീത്തുകൾ പൗരസ്ത്യസഭയിൽപ്പെട്ടതാണ്. ശിക്ഷണക്രമം, ആരാധനക്രമം, സഭാഭരണം, ആദ്ധ്യാത്മികത, കാനോനനമസ്കാരം, തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ, വൈദികപഞ്ചാംഗം, ആചാരങ്ങൾ, അവ പാലിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ, നോമ്പു്, ഉപവാസം ഇവയെല്ലാമാണ് ഒരു സഭ (റീത്തു്) എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇതു് ഓരോ

സഭയ്ക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്. വിശുദ്ധ ലിഖിതം, വിശ്വാസം, സന്മാർദ്ദം, സഭാധികാരം, കൂദാശകരം ഇവ എല്ലാം സഭകൾക്കും പൊതുവാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള വൈവിധ്യമാർന്ന സഭാപൈതൃകം അഭേദഗ്രഹം സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നതാണ് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ വ്യക്തമായ നിദ്ദേശം.

മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതരീതി

ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായിൽനിന്നുമാണ് വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. മുഖ്യമായും കേരളത്തിലാണ് ഈ ക്രൈസ്തവർ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അവർ മലങ്കര നസ്രാണികൾ, മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ, സുറിയാനികൾ എന്നൊക്കെയാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇവർ മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായ തങ്ങളുടെ പിതാവായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നു, അവ പ്രത്യേക രീതിയിൽ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു, ആ പിതാവിനോടുള്ള സ്നേഹവും ബഹുമാനവും അവരുടെ രക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളായിരുന്നു. അവരുടെ ജീവിതരീതിയും മറ്റു സഭകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു.

സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ തലങ്ങളിൽ സമൂഹത്തിൽ സമുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമായിരുന്നു നസ്രാണികൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്. സഭാഭരണരീതി പാശ്ചാത്യസഭയിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് സ്വന്തമായി പലപ്പോഴും മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരുന്നില്ല. തോമ്മാശ്രീഹായിൽനിന്നുള്ള പൈതൃകം അവകാശപ്പെടുകയും സുറിയാനികൾക്കു പൊതുഭാഷയായി ഉപയോഗിക്കുകയും വാണിജ്യപരമായി വളരെയധികം ബന്ധപ്പെടുകയും സുമേധ്യ-ദ്രാവിഡസംസ്കാരം സ്വന്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. പേർഷ്യൻ സഭയുമായി മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് വളരെ അടുത്ത ബന്ധമാണുണ്ടായിരുന്നത്. കൽദായരീതി അവർ സ്വന്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ പേർഷ്യയിൽനിന്നുള്ള മെത്രാന്മാരാണ് ഇവിടെ പലപ്പോഴും വന്നിരുന്നത്. 'ഇന്ത്യ മുഴുവൻറയും മെത്രാപ്പോലീത്ത' (Metropolitan of all India) എന്ന പേരിലാണ് പ്രധാന വൈദികാധ്യക്ഷൻ അറിയപ്പെടുക. പട്ടം കൊടുക്കുക, കൂദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മുതലായവ ആഘോഷമായി നടത്തുക, ആദ്ധ്യാത്മികപൈതൃകം വളർത്തുക ഇവയിലൊതുങ്ങുന്നു മെത്രാ

ന്റെ കടമകൾ, സഭാഭരണം ആർച്ചുഡീക്കനിലും പള്ളിയോഗത്തിലും നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നു.

മലങ്കരയിൽ അതിപ്രാചീനകാലം മുതൽ 'ജാതിക്കു' കർത്തവ്യം' ഭരണകർത്താവുമായി ആർച്ചുഡീക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. വൈദികവും അതവൈദികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഇവർക്ക് അസാമാന്യമായ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നു, ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് അവിവാഹിതരായ വൈദികരെ മാത്രമേ ഉയർത്തിയിരുന്നുള്ളൂ. ഒരിക്കൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടാൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ആ സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നു. വൈദികർ, വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ, സന്യാസിമാർ, അൽമായർ തുടങ്ങി സഭയിലെ എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകളുടെയുംമേൽ ആർച്ചുഡീക്കന്മാർ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു.

വൈദികർ രൂപതയ്ക്കുവേണ്ടിയല്ല ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് പട്ടമേറ്റിരുന്നതു്. വിവാഹജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്കും വൈദികപട്ടം നൽകിയിരുന്നു. ഇടവകപ്രതിനിധികൾ 'ദേശക്കുറി' നല്ലി വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയെ മെത്രാന്റെ പക്കലേയ്ക്കയയ്ക്കും. 'മല്ലാനൂരടെ' ശിക്ഷണത്തിലായിരുന്നു അവർ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയിരുന്നതു്.

പള്ളിയുടെ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നതു് പള്ളിയോഗമാണ്. കുടുംബത്തലവന്മാരും തദ്ദേശവൈദികരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു യോഗമാണിതു്, ഇടവകയിലെ പ്രായംചെന്ന വൈദികനാണ് പള്ളിയോഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. പള്ളിയോഗം പള്ളിയുടെ ഭൗതിക സ്വത്തുക്കളുടെ മാത്രമല്ല ഇടവകയിലെ ക്രിസ്തീയജീവിതം മുഴുവൻ്റെയും മേലനേഷണം നടത്തിയിരുന്നു. പ്രാദേശികതാല്പര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പല ഇടവകകളുടെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ ഒരുമിച്ചുകൂടി തീരുമാനമെടുത്തിരുന്നു. ഇതിനു പൊതുയോഗമെന്നാണ് പറയുക.

നോമ്പും ഒരുനേരവും മറ്റു തപശ്ചര്യകളും മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ കർശനമായി പാലിച്ചിരുന്നു ഒരുനേരദിവസം രാവിലെ കളിച്ച പള്ളിയിൽ പോയി ഉച്ചവരെയെങ്കിലും അവിടെ പ്രാർത്ഥനകൾ കഴിച്ചിരുന്നു. പ്രധാന നോമ്പുകൾ ക്രിസ്തുമസ്സിനുള്ള 24 ദിവസം (25 നൊമ്പ്), ഇസ്തൂറിനു മുമ്പുള്ള 49 ദിവസം (50 നൊമ്പ്), അമ്പതുനോമ്പിനു രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പുള്ള 3 ദിവസം

വരാ: എന്തെന്തു പ്രതീക്ഷകളോടെയാണ് ആ ദിവസത്തിനായി സമുദായം മുഴുവൻ കാത്തിരുന്നത് എന്നറിയാമോ?

കുരു: നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരുകിരീടം മുത്തുക്കടകൾ... അവ നിവന്നില്ല....

വരാ: ജയഭേരി മുഴക്കേണ്ട പള്ളിമണികളുടെ നാവുകൾ ചലിച്ചില്ല.

തര: ദിഗന്തങ്ങൾ ഭേദിക്കേണ്ട കടനാവെടികൾക്കു പകരം നാടിനെ ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തിയതു് .... കരിയാറിനെ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ മരണവാർത്തയായിരുന്നു. ആ ദുഃഖം ഞങ്ങൾക്കു താങ്ങാനായില്ല! .... (വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നു).

പാറേ: ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ കൃത്യസമയത്തുതന്നെ കൊച്ചിത്തുറമുഖത്തു് എത്തി....നിങ്ങളെ ആരേയും അവിടെ കാണാതായപ്പോൾ....ഞങ്ങൾ നേരെ കൊല്ലത്തേക്കു പോയി....അവിടെയും ആരേയും കണ്ടില്ല .... അവിടെ ഇറങ്ങാമെന്നു് ഞാൻ നിബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞതാ....

വരാ: (ആകാംക്ഷയോടെ) എന്നിട്ടു്....

പാറേ: മെത്രാപ്പോലീത്തയ്ക്കു് ഒരേ ഒരു കാര്യമെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളു്....മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ പുനരൈക്യം .... അതത്രയും വേഗം നടന്നുകാണാൻ ...യാത്രാക്ലേശമൊന്നും പരിഗണിക്കാതെ...ഞങ്ങൾ ഗോവാത്തുതന്നെ പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു.

തര: അതിനു് ഗോവാത്തു് പോകണോ?

പാറേ: ലിസബണിൽവെച്ചു് .... ദിവന്നാസ്യോസിനെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള അനുവാദം .... കരിയാറിനെ മെത്രാപ്പോലീത്തയ്ക്കു് ലഭിച്ചതാണു്. പക്ഷെ....

കുരു: (ആകാംക്ഷയോടെ) പക്ഷെ....

പാറേ: കൊച്ചിമെത്രാനും കമ്മലീത്താ പാതിരിമാരും വളരെ പരാതികൾ അയച്ചു് .... പ്രൊപ്പഗാന്ത അവസാനം തീരുമാനം മാറി.

വരാ: (ആകാംക്ഷയോടെ) എങ്ങനെ?

പാറേ: ഗോവമെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ദിവന്നാസ്യോസിനെ സ്വീകരിക്കട്ടെയെന്ന്....അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഉടനെ ഗോവയിലേയ്ക്ക് പോയത്.

തര: (ഭുവത്തോടെ) ആ യാത്ര ഊവീധമാവുകയും ചെയ്തു.

കുര: ഇടയ്ക്ക് അസുഖം വല്ലതും....?

പാറേ: ഗോവയിൽ എത്തുന്നതുവരെ മെത്രാപ്പോലീത്തയ്ക്ക് ഒരസുഖവുമില്ലായിരുന്നു.

വരാ: ഓ...മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ പെട്ടെന്നുള്ള മരണം അതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?

പാറേ: (വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നു) ഓ....അതുമാത്രം .... എന്നോട് ....ചോദിക്കരുത്.

തര: എങ്കിലും....

പാറേ: (അതീവഭുവത്തോടെ) അത്....അത്....

(രംഗം ക്രമേണ ഇരുളുന്നു. വീണ്ടും പ്രകാശം പരക്കുമ്പോൾ)

(ഗോവയിലെ കമ്മലീത്ത ആശ്രമത്തിലെ ഒരു മുറി. രംഗത്തു് ഒരു മേശ, കസേര, കട്ടിൽ. കരിയാറ്റി കട്ടിലിൽ ക്ഷീണിച്ചു് അവശനായി കിടക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ വേഷം... പുവന്ന ഭോവയും പുവന്ന അരക്കെട്ടും. കട്ടിലിൽനിന്നും വളരെ വിഷമിച്ചു് എഴുന്നേല്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു).

കുരി: (വളരെ ക്ഷീണിച്ച ശബ്ദം. പതുക്കെപ്പതുക്കെയുള്ള സംസാരം) ഓ .... തോമ്മാക്കത്തനാറെ .... ഒന്നു കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ .... (പണിപ്പെട്ടു് എഴുന്നേറ്റു് കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുന്നു) ഓ .... എന്റെ .... ദൈവമെ .... എന്തിനു്.... എന്നെ ഇങ്ങനെ പരീക്ഷിക്കുന്നു .... മലങ്കരയിലെ നസ്രാണികൾ ഒന്നാകുന്നതിനു് എന്തെന്തു കഷ്ടതകൾ....ഞാൻ അനുഭവിച്ചു....പിതാവെ അവിടുത്തെ മക്കൾ....അവരെ ഐക്യത്തിൽ കാത്തുകൊള്ളണം.

വൈദികൻ: (പുറത്തു്) (കൈ കൊട്ടുന്ന ശബ്ദം) ഏയ്...താൻ എവിടെപ്പോകുന്നു....ഓ....തന്നോടുതന്നെ....

പാദം: (പുറത്തു്) മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ അടുത്തു്...

വൈദി: (പുറത്തു്) അവിടെ പോകരുതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല?

കുരി: (വേദനയോടെ) തോമ്മാക്കത്തനാരല്ലെ അതു്? .... ഒന്നു....കാണണമായിരുന്നു....ഇല്ല .... ആ പാതിരി മാർ വിടിച്ചു....

പാദം: (പുറത്തു്) ഞാൻ പോകും.

വൈദി: (പുറത്തു്) ഇല്ല വിടിച്ചു.

കുരി: (ആലോചിച്ചിട്ടു്) എനിക്കിനി....അധികം സമയമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. (ചുരുക്കെടുത്തു് എന്തോ കുറിക്കുന്നു) മാത്തോമ്മാ .... ശ്ലീഹായെ....അവിടുത്തെ....മക്കളെ ഐക്യത്തിൽ....കാത്തു....കൊള്ള....ണമെ....

പാദം: (പുറത്തു്) ഞാൻ പോകും....എനിക്കവിടുത്തെ കാണണം....സുഖമില്ലാതെ....കിടക്കുകയല്ലെ?....

വൈദി: (പുറത്തു്) കണ്ട ഗോവമാങ്ങയെല്ലാം തിന്നു് ദീനവും പിടിപെട്ടു്....

പാദം: (പുറത്തു്) അതുകൊണ്ടാണോ എന്ന് എനിക്കൊന്നറിയണം...മാറിനിൽക്കൂ....

വൈദി: (പുറത്തു്) ഇല്ല....ആരേയും വിടരുതെന്നു ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്....പ്രത്യേകിച്ചു്....തന്നെ....

കുരി: (വലിയ വേദനയോടെ) കർത്താവേ....എന്തെല്ലാം....നിഗൂഢരഹസ്യങ്ങൾ...വയു... എനിക്കു്...എനിക്കു്...ആ.... (കൈകളയത്തി പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം) കർത്താവേ... ഞാൻ .... എന്റെ ആത്മാവിനെ .... (പെട്ടെന്നു് തല ചായ്ക്കുന്നു, നിശ്ചലനാകുന്നു)

പാദം: (പുറത്തു്) മെത്രാപ്പോലീത്താജി എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ....

വൈദി: (പുറത്തു്) തനിക്കു് എന്തു ചെയ്യാനാവും....അന്നു വാദമില്ലാതെ....ഞാൻ കടത്തിവിടിച്ചു....

പാഠേ: (പുറത്തു്) എന്നെ പിടിച്ചു നിറുത്താനാണോ ഭാവം
....മാറു്....മാറു്....മാറിനില്ക്കാൻ.

വൈദി: (പുറത്തു് ഒരലർച്ചയോടെ) അയ്യോ .... എന്റെ
കൈയു്.... (എന്തെല്ലാമോ മറിഞ്ഞവീഴുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ)

(പാഠേമ്മാക്കൽ ഓടിക്കിട്ടു വരുന്നതിനിടയിൽ ഒരു ഞെട്ടലോടെ 'പിതാവെ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു് ശവശരീരത്തെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരയുന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞു് എഴുന്നേല്ക്കുന്നു.)

പാഠേ: എങ്കിലും....ഞാൻ വന്നു്....എന്നോടൊരു വാക്കു് പറയുന്നതിനു മുമ്പു്....ഞങ്ങളെല്ലാവരെയും .... വിട്ടുപിരിഞ്ഞല്ലോ (വീണ്ടും ശരീരത്തിലേക്കു് വീണു കരയുന്നു.) മലങ്കരനസ്രാണികളോടു് ഞാനെന്നതു സമാധാനം പറയും. (അല്പം കഴിഞ്ഞു് വീണ്ടും എഴുന്നേല്ക്കുന്നു. മുഖത്തു് ദുഃഖവും, കോപവും, ആവേശത്തോടെ ചുറ്റും നോക്കുന്നു. ചുരുൾ കാണുന്നു. അതെടത്തു് നിവർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു.)

കരിയാററിയുടെ ശബ്ദം: (അകത്തു്) എന്റെ സമയമടുത്തിരിക്കുന്നു....എനിക്കു പലതും നേരിൽ പറയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു .... എങ്കിലും സാധിച്ചില്ല .... എന്റെ അന്തിമാഭിലാഷങ്ങൾ തോമ്മാക്കത്തനാർ നിറവേറാണം .... മാർ ദിവന്നാസ്യോസു് മെത്രാപ്പുന കത്തോലിക്കാസഭയിലേയ്ക്കു് സ്വീകരിക്കാൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല .... നിങ്ങൾ അതു സാധിക്കണം .... നമ്മുടെ പൗരാണിക സുറിയാനി പാരമ്പര്യങ്ങൾ എല്ലാം വീണ്ടെടുക്കണം....നസ്രാണികൾ എല്ലാവരും കൂട്ടായ്മയിൽ വർത്തിക്കണം....ഇതിനെല്ലാം നേതൃത്വം നല്കാൻ കടനാടു് പള്ളിയുടെ വികാരിയും അതേ ഇടവകയിലെ പാഠേമ്മാക്കൽ കുടുംബാംഗവുമായ തോമ്മാക്കത്തനാറെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയുടെ

ഗോവണ്ണദോറായി ഞാൻ നിയമിക്കുന്നു. എന്ന് മാർ യൗസേഫ് കരിയാറി. കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപ തയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത. സെപ്റ്റംബർ 9, 1787. (അകത്തു് കരിയാറിയും പാരേമ്മാക്കലും തമ്മിലുള്ള ചില സംഭാഷണശകലങ്ങളുടെ ശബ്ദം അലയടിക്കുന്നു).

കരി: (അകത്തു്) തോമ്മാക്കത്തനാർ എന്നും എന്നോടൊപ്പമുണ്ടാകുമോ?....

പാരേ: (അകത്തു്) തീർച്ചയായും. എന്റെ മരണംവരെ ഞാൻ അവിടുത്തോടൊപ്പമുണ്ടാകും.

കരി: (അകത്തു്) ഞാൻ ആദ്യം മരിച്ചാൽ.

പാരേ: (അകത്തു്) അങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

കരി: (അകത്തു്) സംഭവിച്ചാൽ .... ഒദാ....അതിനു മുമ്പ് എന്റെ പിൻഗാമിയായി .... മെത്രാപ്പോലീത്തയായി തോമ്മാക്കത്തനാറെ ഞാൻ നിയമിക്കും.

പാരേ: (അകത്തു്) മല്ലാൻ തമാശകളൊക്കെ കളയ്ക്കൂ .... നമുക്കൊരുമിച്ചു് സഭയെ നയിക്കാം.....

(അകത്തെ സംഭാഷണശകലങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നു).

പാരേ: (ദൃഢമായ സ്വരത്തിൽ) അതെ പിതാവെ അങ്ങയുടെ പാവനമായ മൃതശരീരത്തിൽ തൊട്ടുകൊണ്ടു് ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു. ഈ ദൗത്യം ഞാൻ ഏറ്റെടുക്കും. അവിടുത്തെ ജീവൻപോലും ബലികഴിക്കേണ്ടിവന്ന ആ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ ഞാൻ ഇതാ എന്നോട്ടിറങ്ങുന്നു. നസ്രാണി സമുദായം മുഴുവൻ നമ്മോടൊപ്പമുണ്ടാകും.

ശബ്ദം: (അകത്തു് പലർകൂടി പറയുന്നു) ഞങ്ങൾ എന്നും അങ്ങയോടുകൂടെ (പല പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു).

(യവനിക മന്ദംമന്ദം താഴുന്നു)

ശ്രദ്ധം.

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

For further information
regarding this text

Please contact

library@thecmsindia.org

Please join the
'CMSI Benefactors Club'
and support the ongoing projects of
Christian Musicological Society Of India

-
- DIGITAL LIBRARY • ARAMAIC PROJECT
  - ENCYCLOPEDIA OF SYRIAC CHANTS
  - MUSIC ICONOGRAPHY • CHRISTIAN ART
  - RESOURCE FOR RESEARCHERS